

Persbericht

ARKTIKA 2012 (II International Non Fiction Film Festival Saint Petersburg) is gewonnen door de Nederlandse documentaire *Stemmen uit de Toendra - De laatste der Joekagieren*, gemaakt door Edwin Trommelen, Paul Enkelaar en Cecilia Odé. De prijs bestaat uit een glazen sculptuur en een geldbedrag van 150.000 Roebel dat uitgegeven kan worden aan de Engelse vertaling en aan de montage van een televisieversie.

De documentaire volgt de Amsterdamse linguïste Cecilia Odé op haar laatste tocht naar de Toendra-Joekagieren, een verdwijnend poolvolk in Noord-Oost Siberië dat zij al jaren ondersteunt bij het behouden van hun taal en cultuur.

Over waar en wanneer de documentaire op de Nederlandse televisie vertoond zal worden, brengen we u uiteraard op de hoogte.

Onderwerp

In de Russische deelrepubliek Sakha (Jakoetië), boven de poolcirkel, wonen de Toendra-Joekagieren, een nomadenvolk van rendierhouders. 63 van hen spreken nog Joekagiers, een taal die uniek in de wereld is omdat bij het vertellen van overleveringen de sprekers overgaan in gezang. Er zijn nog slechts twee oudjes in leven die dat goed beheersen, zodat dit unicum spoedig voorgoed van de aardbodem zal zijn verdwenen. Enerzijds als gevolg van de globalisering, anderzijds speelt klimaatverandering een rol, de smeltende permafrost maakt dat overleven in de toendra steeds moeilijker wordt.

De aan de Universiteit van Amsterdam verbonden taalkundige Cecilia Odé bezoekt met een zekere regelmaat de Joekagieren om hun taal vast te leggen en te bewaren voor het nageslacht. In 2013 hoopt zij haar project "Tundra Yukagir" af te ronden.

De documentaire

Cecilia Odé is een wetenschappelijk onderzoekster die zich met hart en ziel inzet om de verdwijnende taal en cultuur van de Joekagieren vast te leggen. Door Cecilia tijdens haar werk te volgen toont de film de voor westerlingen

volstrekt onbekende levenswijze van de Joekagieren in de bittere kou; zijn er ontroerende momenten zoals de met overgave zingende oudjes en de circa dertig kinderen op school die met zeer beperkt lesmateriaal de taal leren. Dat allemaal omgeven door de exotiek van rendierkuddes en lasso's, nomadententen op het ijs tegen de achtergrond van sprookjesachtig noorderlicht.

Maar de sterkste troef voor deze film is de hartverwarmende vriendschap die Cecilia door de jaren heen met de Joekagieren heeft opgebouwd. Die vriendschap maakt het mogelijk om op ongedwongen manier de gemeenschap binnen te komen en een portret te schetsen van de Joekagieren in het verre Siberië om te laten zien hoe ze leven, om het te hebben over hun trots, hun toekomstverwachtingen en hun dromen.

Van links naar rechts: Cecilia Odé, Edwin Trommelen, Paul Enkelaar

